

ת"פ (עכו) 45776-12-15 - מדינת ישראל נ' זידאן רשיד

ת"פ (עכו) 45776-12-15 - מדינת ישראל נ' זידאן רשיד ואח'שלום עכו

ת"פ (עכו) 45776-12-15

מ"ת (עכו) 45797-12-15

מדינת ישראל

נגד

1. זידאן רשיד

2. צאיב גבראן

3. אברהאים טמיזה

בית משפט השלום בעכו

[27.12.2015]

לפני כבוד השופטת שושנה פיינסוד-כהן

ב"כ המאשימה - עו"ד צביקה שרייר

הסניגור - עו"ד סאלח עבאס , ס.ציבורי

הנאשמים - נוכחים

החלטה - נאשם מס' 1

נדחה למתן תשובה לכתב האישום ליום 29/12/2015 שעה 09:00.

המזכירות תזמן את הנאשם 1 באמצעותשב"ס.

הכרעת דין נאשמים 12 - 3

על סמך הודאת הנאשמים 2 ו-3, אני מרשיע אותם בעבירה המיוחסת להם בכתב האישום.

גזר דין - נאשמים 2 ו-3

1. הנאשמים הורשעו על פי הודאתם בעבירה על חוק הכניסה לישראל בכך שנכנסו לישראל משטחי הרשות ללא היתר כדין.
2. הערך המוגן שנפגע מן העבירה, הינו זכותה של המדינה לקבוע מיהו הבא בשעריה. ערך מוגן זה מקבל משנה תוקף כאשר המצב הבטחוני הורע ומבוצעות עבירות כלפי תושבי המדינה על ידי תושבים זרים אשר אינם מורשים להכנס בשעריה.
3. הפסיקה כבר קבעה מתחם ענישה בעבירה מסוג זה הנע בין מאסר על תנאי למאסר בן 5 חודשים. לכאורה קיימת מחלוקת משפטית בין הצדדים. במקרה זה האם מתחם זה חל בעניינו של נאשם מס' 3, אולם ב"כ המאשימה הודיע כי לא יטען כרגע למתחם אחר.
4. השאלה המרכזית העומדת בימים אלה לדיון היא, האם במצב הבטחוני השורר במדינה בתקופה האחרונה, יש בו כדי להצדיק החמרה בענישה. אפנה לעניין זה להוראות סעיף 140 הקובע כי הרתעת הרבים הוכרה כשיקול כאשר יש סיכוי של ממש שהחמרה בעונשו של נאשם תביא להרתעת הרבים. אז, רשאי ביהמ"ש להתחשב בשיקול זה בבואו לקבוע את עונשו של הנאשם, בתוך המתחם.
5. עבירת כניסה לישראל מחייבת תכנון. במקרה זה טוענים הנאשמים, כל אחד ונסיבותיו האישיות והמשפחתיות כי נכנסו לתחומי המדינה על מנת להביא פרנסה לביתם. למדינה אכן אין ראיות הסותרות טענה זו. המדינה גם לא הצביעה על נזק ספציפי למעט אובדן השליטה על הנכנסים בשעריה בתקופה בה המצב הבטחוני הוחמר ומדובר בפגיעה ביכולתה של המדינה להגן על אזרחיה.
6. הנאשמים נטלו אחריות על מעשיהם. הנאשם מס' 3 נעדר עבר פלילי.
- כנגד הנאשם מס' 2 קיימת הרשעה של בימ"ש צבאי בגין החזקת סכין. גזר דינו של הנשם ניתן ביום 01/2/2010. חלה התיישנות.
- מחד, יש לראות בכך נסיבה מחמירה נוכח הקשר הקיים היום בין כניסה לישראל לבין עבירות סכינאות ולכאורה יש לקבל טענת המאשימה להחמרה וענישה בנסיבות אלו בגין העבר. מאידך, לא ניתן להתעלם מכך כי מדובר בעבירה שהתיישנה ואף התנאי שהושת בגינה, בימ"ש צבאי, כאשר תוקף התנאי 4 שנים גם הוא חלף. דומני כי האיזון והחמרה המצויים בעצם הגשת כתב האישום כאשר שני הצדדים אישרו כי מדובר בכניסה ראשונה לישראל ובכך עצם הגשת כתב האישום גם בו יש מדיניות של החמרה.
7. באיזון בין כל השיקולים שמניתי לעיל, מוצאת אני כי עניינם של הנאשמים מצוי בחלק התחתון של מתחם הענישה. יחד עם זאת, אינני מוצאת כי ניתן להסתפק במאסר על תנאי בלבד אלא בתקופה זו ובכפוף להרתעת הרבים, יש להעביר מסר כי הבא בשעריה של המדינה ללא רשותה, יאסר, גם אם לתקופה מוגבלת.
8. לאור כל האמור לעיל, הנני גוזרת על הנאשמים 2 ו-3 את העונשים הבאים:
 - א. מאסר לתקופה של 15 ימים החל מיום מעצרו, 20/12/2015.
 - ב. מאסר על תנאי לתקופה של 30 יום למשך שנתיים מהיום, והתנאי הוא כי הנאשמים לא יעברו בתקופה זאת עבירה על חוק הכניסה לישראל ויורשעו עליה בדיון.זכות ערעור תוך 45 יום מהיום.
ניתנה והודעה היום ט"ו טבת תשע"ו, 27/12/2015 במעמד הנוכחים.